

Dynamo kasvatti maailman parhaan

Erno Tyni oli Salibandyliigan pelätty maalitykki ja Johnny Ojala hyökkäyspelin monitaituri. Kaksikko pelasi myös maajoukkueessa, mutta kumpikaan heistä ei välttämättä ole Pietarsaaren salibandyn ykkösnimi, jos suorituksia on ylipäättään tarpeen verrata.

Jeppis FBC:n edeltäjiin kuuluneen Dynamon puolustuslinjalla luutineen Mikko Alakaren ansioluettelo on vailla vertaa.

Alakare, 40, on Suomen ylivoimaisesti kokenein ja myös maailman ansioitunein säbätuomari. Takana on 20 kautta liigaa ja 13 kautta peräkkäin liigan finaaleissa.

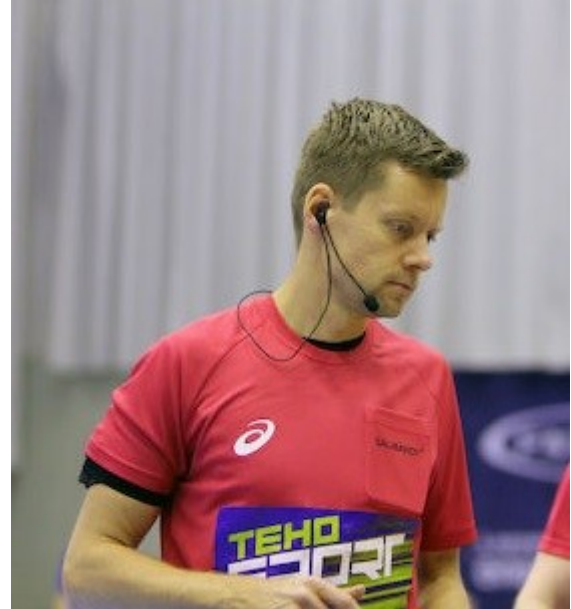
Tämän päälle tulevat viidet MM-kisat, yksi MM-finaali ja kolme MM-välierää, eurocupien finaalit ja kaikki mahdolliset Kansainvälisen salibandyliiton järjestämät turnaukset. Ja ura jatkuu.

Maailman salibandyareenat ovat tulleet Mikolle todellakin tutuksi.

Kaikki alkoi 90-luvun alkuvuosina Keulta eli Pietarsaaren silloisen seurakuntatalon vintiltä Koulukadulta. Nykyisin rakennuksessa toimii Jugend Hostel.

Keun yläkerrassa oli pieni kerhotila, jonka kooltaan squash-koppia muistuttavassa pienessä salissa joukko poikia aloitti sähkönsäähän hakkaamisen. Pelimuotoja olivat 2 vs 2 tai 3 vs 3. Pian piti päästä pelaamaan myös oikeaan kaukaloon.

”Yhteishenki kasvoi hurjiin mittoihin jo ensimmäisissä turnauksissa kuten Ylivieskan Sählyn Helmi -tapahtumassa ja Kokkolan Pro Stick turnauksessa, joista ei puuttunut vauhtia ja vaarallisia tilanteita”, Alakare muistelee.

Mikko Alakare on maailman menestynein salibandyerotuomari. Kipinä lajiin syttyi 90-luvun alkupuolella Seurakuntatalon pienessä "squashkopissa"

Dynamo eli lyhyen, mutta väkevän kukoistuksen. Perustettiin seura, johon tuli myös naisten ja nuorten joukkue, jaettiin kaksikielinen seuralehti kaupungin joka talouteen, pelattiin kaupunkisarjaa ja osallistuttiin liiton järjestämään neulosdivariin.

Pelaajat olivat urheilullisia ja henki vahva. Sitä lujitettiin niin tiuhaan saunailloilla, että kukaan osallistujista tuskin toivoo vastaavaa toimintaa omille lapsilleen.

”Olen jopa valmis kutsumaan kaupunkisarjan alkuaikaa ja salibandyn nousua ihan sukupolvikokemukseksi monelle suunnilleen omanikäiselleni jeppisläiselle. Moni meistä kasvoi aikuiseksi salibandyn vahvassa vaikutuspiirissä”, Alakare analysoi.

”Uutinen Kurt Cobainin itsemurhastakin taisi tavoittaa kesken kaupunkisarjan turnauksen ja vaikka sitä on jälkikäteen pidetty järjestyttävänä tietona niin monelle meistä salibandy oli silloin huomattavasti tärkeämpää.”

Erotuomaritoiminta kulki pelaamisen parina. Pian Alakarelle oli selvää, että erotuomarina voisi päästä pitkälle. Klaus Koskela ja Ronny Brännbacka kollegoineen loivat vahvat pohjat, jonka päälle on kelvannut rakentaa uraa.

Eikä tässä vielä kaikki. Salibandytuomaroinnin lisäksi Alakare on yksi Suomen menestyneimpiä jalkapalloerotuomareita.

Saldo on futiksessakin vaikuttava. Alkamassa on 21. kausi Veikkausliigassa avustavana erotuomarina. Liigapelejä on kertynyt jo 283, mikä on kolmanneksi eniten kaikkien aikojen tilastossa. Kansainvälisiä otteluita on 67 sisältäen MM-karsintoja, EM-karsintoja, Mestarien liigan karsintoja, Eurooppa-liigaa.

Kumpi on sinulle merkittävämpää, salibandy vai futis?

"Ei tähän voi vastata. Näen oman identiteettini ennen kaikkea erotuomarina. On hemmetin hienoa, että olen saanut kasvaa ihmisenä ja urheilijana näiden kahden lajin huipulla", hän toteaa.

Varmaa on, että molemmista lajeista on ollut hyötyä toisille. Peli ja säännöt ovat erilaisia, mutta toiminnan peruslogiikka havainnoinnista, päätöksenteosta ja ihmisten kanssa toimimisesta ovat kuitenkin samoja.

Salibandysta Alakare sanoo oppineensa nopeaa päätöksentekoa ja uskoa omiin kykyihin. Salibandy myös opasti kansainvälisessä ympäristössä toimimiseen, joka puolestaan valmensi jalkapallon kansainvälisiin otteluihin.

"Jalkapallo puolestaan antaa salibandyyn perspektiiviä muun muassa ulkopuolisten paineiden käsittelyyn, yleisön paineeseen ja median tai jopa kansakuntien kiinnostukseen liittyen."

"Uskallan sanoa, että en varmasti olisi päätenyt tuomitsemaan täydelle Olympiastadionille tai Dortmundin Signal Iduna Parkille ilman salibandyä ja toisaalta tuskin olisin maailman menestynein salibandyerotuomari ilman jalkapallon tuomitsemista."

Siviiliammattiltaan Alakare on lakimies, ja on asunut Helsingissä 20 vuotta. Perheeseen kuuluu vaimo ja kaksi lasta. Alakare toivoo, että Pietarsaaren seutu palaisi liigakartalle niin salibandyssä kuin jalkapallossa.

"Muistot ensimmäisistä liigapeleistä ja oman uran alkuajoista ovat niin positiivisia, että toivoisin kovasti vielä saavani tuomita liigaottelun kotiseudulla."

Tero Hakola

Kirjoittaja pelasi Dynamon riveissä kaupunkisarjaa ja nelosdivisioonaa kaksi kautta 90-luvun puolivälissä. Tämän jälkeen ura jatkui noin 15 kautta IV-VI-divisioonan joukkueissa Helsingissä. Työskentelee Helsingin Sanomien urheilutoimituksen uutistuottajana.